

N:o 75.

Ank. till Riksd. kansli den 6 maj 1889, kl. 6 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut beträffande Kongl. Maj:ts proposition angående fortsättande och avslutande under år 1890 af arbetena på nya kasernetablissemment för srea lifgarde och andra lifgardet m. m.

(1:a U. A.)

Uti en till Riksdagen den 8 mars 1889 aflåten proposition (n:o 20) hade Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att medgifva:

att å de belopp, som fabriksidkarne V. Wiklund och B. H. Lundgren, grosshandlanden V. Tesch och nu mera i konkurstillstånd försatte tegelhandlanden J. Land, enligt hvad i statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden för samma dag närmare omförmälts, blifvit förpligtade att på grund af den borgen, de ingått för fullgörande af det utaf numera afidne byggmästaren J. Möller med chefen för fortifikationen på Kongl. Maj:ts och kronans vägnar den 16 januari 1886 ingångna kontrakt angående samma års arbeten på de nya kasernetablissemmentena åt fotgardesregementena, till kronan utgifva såsom godtgörelse för den förlust, som för densamma uppkommit till följd deraf, att de af Möller öfvertagna arbetena icke kunnat på kontraktsenligt sätt fullgöras, måtte efterskänkas 25,703 kronor 50 öre;

att af inflytande försäljningsmedel för kronans till fotgardesregementena upplåtna mark måtte användas dels till avslutande af de nya kasernetablissemmenten för nämnda regementen, utöfver de belopp Riksdagen åren

Bih. till Riksd. Prot. 1889. 4 Saml. 1 Afd. 47 Häft.

1885, 1886, 1887 och 1888 för nämnda ändamål stält till Kongl. Maj:ts förfogande, 490,000 kronor, *dels* till nyuppsättning och komplettering af kaserninventarier för meranämnda regementen 60,000 kronor, *dels ock*, vid bifall till här ofvan framställda förslag om efterskänkande af en del utaf det Wiklund och hans medborgensmän ådömda ersättningsbelopp, den summa, 25,703 kronor 50 öre, hvilken, såsom följd deraf, utöfver redan för 1886 års byggnadsarbeten beviljade anslagsmedel, till gäldande af kostnaden för desamma erfordrades; samt

att Kongl. Maj:t måtte, i den mån sådant kunde blifva erforderligt, af tillgängliga medel förskjuta omförmälda belopp, tillsammans 575,703 kronor 50 öre.

Beträffande berörda framställning hade utskottet uti sitt utlatande n:o 66 hemställt:

a) att Kongl. Maj:ts förslag, i hvad det afsåge efterskänkande af 25,703 kronor 50 öre af det belopp, vederbörande löftesmän förpligtats till kronan utgifva sasom godtgörelse för förlust i följd deraf att öfvertagna arbeten vid ifrågavarande byggnadsföretag icke kunnat på kontraktensligt sätt fullgöras, ej måtte vinna Riksdagens bifall; och

b) att Riksdagen måtte medgifva:

att af inflytande försäljningsmedel för kronans till fotgardesregementena upplåtna mark måtte användas *dels* till afslutande af de nya kasernetablissemmenten för nämnda regementen, utöfver de belopp Riksdagen åren 1885, 1886, 1887 och 1888 för nämnda ändamål stält till Kongl. Maj:ts förfogande, 490,000 kronor, *dels ock* till nyuppsättning och komplettering af kaserninventarier för meranämnda regementen 60,000 kronor; samt

att Kongl. Maj:t måtte, i den mån sådant kunde blifva erforderligt, af tillgängliga medel förskjuta omförmälda belopp, tillsammans 550,000 kronor.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har Andra Kammaren bifallit hvad utskottet sålunda hemställt, hvaremot Första Kammaren vid mom. a), med afslag å utskottets hemställan, bifallit Kongl. Maj:ts ifrågavarande förslag, men vid mom. b) bifallit hvad utskottet hemställt.

Öfver hvad utskottet i mom. b) hemställt hafva kamrarne således fattat sammanstående beslut, hvaremot kamrarne fattat skiljaktiga beslut öfver Kongl. Maj:ts förslag, i hvad det afser efterskänkande af 25,703 kronor 50 öre af det belopp, vederbörande löftesmän förpligtats till kronan utgifva sasom godtgörelse för förlust i följd deraf att öfvertagna arbeten vid ifrågavarande byggnadsföretag icke kunnat på kontraktensligt sätt fullgöras.

Da någon sammanjemkning af kamrarnes skiljaktiga beslut i sistnämnda fråga icke synes utskottet kunna ega rum, och densamma ej heller lärer kunna afgöras genom gemensam omröstning, har frågan följaktligen enligt utskottets asigt förfallit; hvilket utskottet härmed får för Riksdagen

annåla.

Stockholm den 6 maj 1889.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.